

HATÁRTALANUL!

Pályázati azonosító: HAT-KP-1-2023/1-001574

Cím: Székelyföld kincsei nyomában

A tanulmányi kirándulás időpontja: 2024. 06.12- 2024. 06.17. (6 nap 5 éjszaka)

Élménybeszámoló „A Székelyföld kincsei nyomában” pályázat megvalósításáról

1. nap

Orbán Anna 7.a osztályos tanuló beszámolója

Az első napon nagyon korán kellett kelni, mert 5.30-kor már indultunk a busszal. Így elég fáradtan, de annál izgatottabban futottunk neki a hosszú útnak. Határátkelés után az első település, ahol megálltunk Nagyvárad volt. Ezt a várost Szent László, Juhász Gyula és Ady Endre városának is nevezzük, mert mindhárom történelmi személy élete egy részében itt élt. Először egy nagyon szép barokk stílusú református székesegyházat látogattunk meg a Kanonok-soron. Ezt az épületet bazilikának is nevezhetnénk, mert négy kisebb templom is beleférne. Az udvaron sétálva

megtekinthettük Szent László szobrát, mivel ő alapította a váradi püspökséget. Ezután már mentünk is tovább a Királyhágóhoz (más néven Erdély kapujához), ahol a Bihari-hegység fekszik.

Sajnos egy rövid nézelődés után már indulnunk is kellett tovább. Útközben elhaladtunk Bánffyhunyadon, ahol több cigánypalota is található. Ezeket sok kis

tornyukról lehet felismerni. Körösfőre megérkezve egy dombtetőn található, várfallal körbevett, fakazettás templomot néztünk meg. Azért építettek falat a templom köré, mert az nem csak lelki menedék, hanem testi is. Egy nagyon szép kőszószéket is megcsodálhattunk, amit Körös Dávid faragott.

Ezután Kolozsvár volt az uticélunk, ahol találkoztunk az idegenvezetőnkkel, Iza nénivel. Itt megnéztük Mátyás király szülőházát és a Szent Mihály templomot. A nap vége felé közeledve megtekintettük Mathias Rex (Mátyás király) szobrát, ahol négy leghűségesebb katonájával ábrázolják (Magyar Balázs, Kinizsi Pál, Báthori István, Szapolyai István).

Aznap elég kimerülten érkeztünk meg a szállásunkhoz, ahol egy finom vacsora után mindenki fáradtan, de élményekkel tele húzódott vissza a szobájába.

2. nap

**Földi Dominik 7.
a osztályos tanuló
beszámolója**

Napunk egy
elképesztően
finom reggelivel
kezdődött, aztán
buszra is
pattantunk.
Először a tordai
sóbányában
jártunk, ahol
kipróbálhattuk a földalatti óriáskereket és játszóteret.

Utána útunk csodálatos tájakon át *Torockóra* vezetett, ahol kétszer kel fel a nap. Na de miért kel fel kétszer a nap?

Torockó felé magasodik az a monumentális “szikla” melyet Székelykőnek neveznek. Ez a hegy megakadályozza, hogy felkeljen a nap, (legalábbis a községben), hiszen a nap felkel, de nem látszik, mert a Székelykő eltakarja. Az óriás csillag ez miatt

csak sokkal később lesz látható *Torockón*. Összességében *Torockó* Románia titka, amely természeti szépségét, kultúráját és történelmét ajánlja fel.

Torockót elhagyva *Marosvásárhely* felé vettük az irányt, ahol először megnéztük a kultúrpalotát, mely szecessziós stílusban épült. Hihetetlen volt látni azt a sok virág motívumot, amik a szecesszió fő jellemzői. Ezenkívül egészen izgalmasak azok a képek amelyek helyi legendákat ábrázolnak, az illusztrációkat ólomüvegre örökítették meg. Következő állomásunk szintén *Marosvásárhelyen* volt, ami a *Teleki Téka* volt. Itt megtudhattunk

az alapítóról *Teleki Sámuelről* érdekességeket. Illetve megcsodálhattuk azt a több ezer könyvet részben az alapító gyűjtött össze. Külön érdekesség, hogy ez volt Románia első olyan könyvtára, ahova bárki bemehetett.

A programok után az aznapi szállásunkra mentünk.

3. nap

Jakabné Bencze Noémi
a 7.a osztály
osztályfőnökének
beszámolója

A harmadik napon kicsit esős időre ébredtünk, de ennek ellenére lelkesen indultunk a Békás-szoroshoz. Gigantikus sziklák között sétáltunk, és hallgattuk a patak zúgását.

Mire a Gyilkos tóhoz értünk már a nap is kisütött. Buszos utazásunk következő állomása Szováta volt, ahol megnéztük a sódombokat és a világ legnagyobb heliotermikus tavát, a Medve tavat.

A nap utolsó állomása Korond volt, ahol Józsa János fazekas mester személyesen mesélt a kerámiák készítésének módjáról és a korondi minta jellegzetességeiről.

4. nap

Halmi Péter 7. a osztályos tanuló beszámolója

Reggel 6 óra és 6:45-t között mindenki felkelt. Reggeliztünk, szendvicset készítettünk, majd buszra ültünk és elindultunk Orbán Balázs sírjához. Egy kis út vezet fel a sírhoz, amire 17 székely kaput építettek.

Ezután elmentünk a Mohos-láphoz. Útközben a buszból az út mellett láttunk egy medvét. A buszsofőr kedves volt és félreállt a busszal, hogy le tudjuk fotózni. Megérkeztünk a Mohos-láphoz, ahol egy keveset várni kellett, mert a magyar és angol nyelvű túra 6 perccel később kezdődött. Az útvonal fa pallókon vezetett a tőzeglápon át. A Mohos-láp nagyon érdekes, mert rengeteg érdekes növény él itt, amelyek közül sokat láttunk útközben és a túravezető is beszélt róluk. Ezen kívül azokat a részeket is megnéztük, ahol a növények nem lepték el a vizet és látni lehetett a vizet is, ezeket a fedetlen vizeket ablakoknak hívják.

Ezután elsétáltunk a Szent Anna-tóhoz. A tóhoz egy szerpentin vezetett az aljában egy lépcsővel. A tónál kaptunk egy kis szabadidőt, de nem sétálhattuk körbe, mert sok arrafelé a medve. A legtöbben

itt megették a szendvicüket, amit reggel készítettek és beszélgettek. A tó szép volt és lehetett látni az élővilágát .

A szabadidő után két csoportra váltunk, volt aki a nehezebb, szerpentine erdei úton és volt, aki az autóúton ment vissza a buszhoz. A visszafelé vezető úton látunk még egy medvét, itt is megálltunk fotózni, de egy biciklis durranó patronnal elkergette az állatot. Amikor visszaértünk a szállásra összepakoltuk a cuccunkat mert másnap egy másik szállásra mentünk és nem akartuk reggel húzni az időt. Vacsoráztunk, lefürödtünk, ezután beszélgettünk és viccelődtünk, majd lefeküdtünk aludni.

5. nap

Kis Barnabás Áron 7. a osztályos tanuló beszámolója

Az első megállónk Farkaslaka volt, ahol megtekintettük Tamási Áron síremlékét és Erdély első Trianon emlékművét. A síremléknél megemlékeztünk Tamási Áronról. Tamási Áron 1897-ben született Farkaslakán. Szülei földművest akartak belőle nevelni, de egy váratlan baleset következtében egyik ujjá leszakadt. A szülei látták, hogy 9 ujjal nem lesz belőle jó földműves, ezért beiratták az iskolába, viszont az nagyon messze volt, ezért rengeteget kellett az iskolába sétálnia. Az iskola után dolgozott újságíróként, és író lett belőle. Járt Amerikában is, de a honvágya miatt visszatért Farkaslakára. Itt írta meg legjelentősebb műveit, például az „Ábel” trilógiát. 1966-ban hunyt el Budapesten.

Ezután átsétáltunk a Trianon emlékműhöz.

Ezek megtekintése után felszálltunk a buszra, és elindultunk Székelykeresztúrra, ahol a buszból megnéztük Petőfi utolsó vacsorájának helyszínét, és a körtefát, ami alatt a költő verseket írt. Továbbmentünk, és megtekintettük a Segesvári csata helyszínét és megismertünk néhány legendát Petőfi eltűnéséről: Bem Tábornok megtiltotta a költőnek, hogy kimenjen a csatatérre, de Petőfi a

kíváncsi falusiakkal kiment megnézni a csatát. De mivel nem a seregben volt, nem tudott visszavonulni a csatából. Az egyik legenda az, hogy Petőfi elhunyt, és tömegsírba temették el, a másik úgy tartja, hogy befordult egy kukoricatáblába, és többet senki sem látta.

Visszaszálltunk a buszra, és kb. 2 óra utazás után megérkeztünk Erdély Szász fővárosába,

Nagyszebenbe. Érdekesség, hogy ez a város kapott már európai főváros címet. Itt tettünk egy csodálatos sétát, megnéztük a Brukenthal palotát, a katolikus templomot, a Hazugok hídját, a céhes tornyokat és fagyiztunk.

Ezek után a busszal elindultunk Vajdahunyadra, a várhoz. A várban megnéztük a tanácstermet, az ágyúteraszt, és végül de nem utolsó sorban felmentünk Kapisztrán János szobájába, ahol az egyetlen eredeti kandalló található.

20 perc buszozás után elérkeztünk Dévára. Itt felmáztunk a várba, és megcsodáltuk a környéket.

A szállásra 20.00-kor érkeztünk meg.

6.nap

Vida Zoltán, 7. a osztályos tanuló beszámolója

Utolsó nap 8-kor keltem, mivel nem aludtam jól így ez a napra is rosszul hatott. 10 óra körül indultunk a máriaradnai templomba. Egy szép templom volt szép történettel. Azt is megtudtuk a túravezetőtől, hogy a ma épült templom helyében egy

Árpád kori kis templom állt. Meg azt hogy a kereskedők sikeres útjuk után hoznak a helyi templomnak ajándékot. Nekem nagyon tetszett a templom. Még azzal is ijesztgettek, hogy felmászunk a mellette lévő várba. A templom után szép Arad városába indultunk az út viszonylag rövid volt. Mikor megérkeztünk két szobor állt ott egy magyar és egy román. Mi a magyarhoz mentünk. Ezt a szobrot 1890-ben építették. A Tanácsköztársaság bukása után a románok szereztek meg ezt a területet és az ottani magyar emberek kérésére nem figyelve, darabokra szedték és elásták. Csak 2004-ben építettek újra azzal a feltétellel, hogy egy román emlékművet is állítani kell. Itt köszöntünk el a túra vezetőtől is. Hazafelé az utat hosszabbnak éreztem, ami nem meglepő, hiszen a 6 nap alatt rengeteget utaztunk, kirándultunk.

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap